

της εν λόγω διατάξεως για τον λόγο και μόνον ότι ο επιχειρηματίας αυτός δεν διαθέτει άδεια να προσφέρει τέτοια στοιχεία σε πρόσωπα ευρισκόμενα στο έδαφος του κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένος, αλλά διαθέτει απλώς άδεια να προσφέρει τις εν λόγω υπηρεσίες σε πρόσωπα ευρισκόμενα εκτός του εδάφους αυτού.

- 2) Το άρθρο 49 ΕΚ έχει την έννοια ότι, όταν έχει συσταθεί περιφερειακό κρατικό μονοπώλιο στον τομέα αθλητικών στοιχημάτων και λαχειοφόρων αγορών, με σκοπό την αποτροπή της παροτρύνσεως σε υπερβολικές δαπάνες συνδεόμενες με τα τυχερά παίγνια και την καταστολή της εξαρτήσεως από αυτά, και ένα εθνικό δικαστήριο διαπιστώνει, συγχρόνως:

— ότι ιδιώτες επιχειρηματίες οι οποίοι είναι κάτοχοι άδειας μπορούν να εκμεταλλεύονται λοιπά είδη τυχερών παιγνίων, και

— ότι, όσον αφορά τα λοιπά είδη τυχερών παιγνίων που δεν εμπίπτουν στο εν λόγω μονοπώλιο και, εξάλλου, έχουν μεγαλύτερη πιθανότητα κινδύνου εξαρτήσεως από τα υπαγόμενα στο μονοπώλιο αυτό τυχερά παίγνια, οι αρμόδιες αρχές ακολουθούν επεκτατική πολιτική της προσφοράς, δυνάμενη να αναπτύξει και να ενθαρρύνει τις δραστηριότητες τυχερών παιγνίων, μεταξύ άλλων, για τη μεγιστοποίηση των προερχομένων από αυτά εσόδων,

το εν λόγω εθνικό δικαστήριο μπορεί θεμιτώς να οδηγηθεί στην κρίση ότι το μονοπώλιο αυτό δεν είναι πρόσφορο για να διασφαλίσει την επίτευξη του σκοπού για τον οποίο δημιουργήθηκε συμβάλλοντας στη μείωση των ευκαιριών συμμετοχής σε τυχερά παίγνια και στον περιορισμό των δραστηριοτήτων στον τομέα αυτόν κατά τρόπο συνεπή και συστηματικό.

Το γεγονός ότι τα τυχερά παίγνια που αποτελούν το αντικείμενο του μονοπωλίου αυτού και τα άλλα αυτά είδη τυχερών παιγνίων εμπίπτουν, τα μεν πρώτα, στην αρμοδιότητα των περιφερειακών αρχών και, τα δεύτερα, στην αρμοδιότητα των ομοσπονδιακών αρχών δεν ασκεί, συναφώς, επιρροή.

- 3) Το άρθρο 49 ΕΚ έχει την έννοια ότι, όταν σε κράτος μέλος θεσπίζεται σύστημα προηγούμενης διοικητικής άδειας για την προσφορά ορισμένων ειδών τυχερών παιγνίων, το σύστημα αυτό, το οποίο παρεκκλίνει της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών που διασφαλίζει η εν λόγω διάταξη, δύναται να πληροί τις απορρέουσες από τη διάταξη αυτή απαιτήσεις μόνον υπό την προϋπόθεση ότι βασίζεται σε αντικειμενικά κριτήρια, που δεν δημιουργούν δυσμενείς διακρίσεις και είναι εκ των προτέρων γνωστά, έτσι ώστε να οριοθετεί την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας των αρχών προκειμένου η ευχέρεια αυτή να μη χρησιμοποιείται με αυθαίρετο τρόπο. Επιπλέον, κάθε πρόσωπο το οποίο πλήττεται από περιοριστικό μέτρο που στηρίζεται σε μια τέτοια παρέκκλιση πρέπει να μπορεί να διαθέτει ένδικο βοήθημα.

- 4) Το άρθρο 49 ΕΚ έχει την έννοια ότι εθνική ρύθμιση απαγορεύουσα τη διοργάνωση και την πρακτορεία τυχερών παιγνίων μέσω Διαδικτύου για την αποτροπή των συνδεόμενων με τα τυχερά παίγνια υπερβολικών δαπανών, την καταστολή της εξαρτήσεως από αυτά και την προστασία των νέων δύναται, κατ' αρχήν, να θεωρηθεί πρόσφορη για την επίτευξη των θεμιτών αυτών σκοπών, ενώ η προσφορά τέτοιων παιγνίων εξακολουθεί να επιτρέπεται με παραδοσιακότερους διαύλους εμπορίας. Το γεγονός ότι η απαγόρευση αυτή συνδυάζεται με μεταβατικό μέτρο, όπως αυτό της κύριας δίκης, δεν καθιστά την απαγόρευση αυτή ακατάλληλη προς επίτευξη των επιδιωκομένων σκοπών.

(¹) ΕΕ C 128 της 24.5.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 9ης Σεπτεμβρίου 2010 (αίτηση του Landesgericht Linz — Αυστρία — για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Ποινική διαδικασία κατά Ernst Engelmann

(Υπόθεση C-64/08) (¹)

(Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Εθνική ρύθμιση που θεσπίζει σύστημα αδειών για την εκμετάλλευση τυχερών παιγνίων στα καζίνο — Χορήγηση των αδειών μόνο σε ανώνυμες εταιρίες εγκατεστημένες στην ημεδαπή — Χορήγηση όλων των αδειών χωρίς διενέργεια διαγωνισμού)

(2010/C 288/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesgericht Linz

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά Ernst Engelmann

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Landesgericht Linz — Ερμηνεία των άρθρων 43 και 49 ΕΚ — Εθνική ρύθμιση που απαγορεύει, με την απειλή επιβολής ποινικών κυρώσεων, την εκμετάλλευση τυχερών παιχνιδιών σε καζίνο χωρίς άδεια χορηγούμενη από την αρμόδια αρχή και επιτρέπει να χορηγείται η άδεια αυτή, διάρκειας 15 ετών κατ' ανώτατο όριο, μόνο σε ανώνυμες εταιρίες που εδρεύουν εντός της εθνικής επικράτειας και δεν έχουν υποκαταστήματα στην αλλοδαπή

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 43 ΕΚ έχει την έννοια ότι απαγορεύει νομοθετική ρύθμιση κράτους μέλους η οποία επιφυλάσσει την εκμετάλλευση τυχηρών παιγνίων σε καζίνο μόνο σε οικονομικούς φορείς που έχουν την έδρα τους στο έδαφος του εν λόγω κράτους μέλους.
- 2) Η υποχρέωση διαφάνειας που απορρέει από τα άρθρα 43 ΕΚ και 49 ΕΚ καθώς και από τις αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της απαγορεύσεως των διακρίσεων λόγω ιθαγένειας απαγορεύει τη χορήγηση, υπό συνθήκες παντελούς απουσίας ανταγωνισμού, όλων των αδειών εκμεταλλεύσεως καζίνο στο έδαφος κράτους μέλους.

(¹) ΕΕ C 116 της 9.5.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 2ας Σεπτεμβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Deutsche Post AG, Bundesverband Internationaler Express- und Kurierdienste eV, UPS Europe NV/SA, Bundesrepublik Deutschland

(Υπόθεση C-399/08 P) (¹)

(Αναίρεση — Άρθρο 87 ΕΚ — Ενισχύσεις χορηγούμενες από τα κράτη μέλη — Μέτρα της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας υπέρ της Deutsche Post AG — Άρθρο 86 ΕΚ — Υπηρεσίες γενικού οικονομικού συμφέροντος — Αντιστάθμιση πρόσθετου κόστους που συνεπάγεται πολιτική πωλήσεων κάτω του κόστους στον τομέα της μεταφοράς δεμάτων από πόρτα σε πόρτα — Ύπαρξη πλεονεκτήματος — Μέθοδος εξακριβώσεως που χρησιμοποιήσε η Επιτροπή — Βάρος αποδείξεως — Άρθρο 230 ΕΚ — Έκταση του εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου δικαστικού ελέγχου)

(2010/C 288/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: V. Kreuschitz, J. Flett και B. Martenczuk)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Deutsche Post AG (εκπρόσωπος: J. Sedemund, Rechtsanwalt), Bundesverband Internationaler Express- und Kurierdienste eV (εκπρόσωπος: R. Wojtek, Rechtsanwalt), UPS Europe NV/SA (εκπρόσωπος: E. Henny, advocaat), Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: M. Lumma και B. Klein)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσεως κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (τρίτο πενταμελές τμήμα) της 1ης Ιουλίου 2008, T-266/02, Deutsche Post κατά Επιτροπής, με την οποία το Πρωτοδικείο ακύρωσε την απόφαση 2002/753/ΕΚ της Επιτροπής, της 19ης Ιουνίου 2002, για την κρατική ενίσχυση της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας στα γερμανικά ταχυδρομεία Deutsche Post AG (ΕΕ L 247, σ. 27), η οποία έκρινε την ενίσχυση ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά και διέταξε την ανάκτησή της — Αντιστάθμιση του πρόσθετου κόστους που απορρέει από πολιτική πωλήσεων κάτω του κόστους στον τομέα της μεταφοράς δεμάτων από πόρτα σε πόρτα — Παράβαση των άρθρων 86, δεύτερο εδάφιο, και 87, πρώτο εδάφιο, ΕΚ, του άρθρου 230 ΕΚ και του άρθρου 36 του Οργανισμού του Δικαστηρίου — Ακύρωση χωρίς διαπίστωση συγκεκριμένου σφάλματος στην επιχειρηματολογία της Επιτροπής που θεμελιώνει την προσβαλλόμενη απόφαση — Έλλειψη αιτιολογίας όσον αφορά την προβαλλόμενη έλλειψη νομιμότητας της μεθόδου την οποία εφάρμοσε η Επιτροπή προκειμένου να διαπιστώσει την ύπαρξη παρανόμου ενισχύσεως

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως και τις ανταναιρέσεις.
- 2) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Deutsche Post AG στο πλαίσιο της αναίρεσεως.
- 3) Ο Bundesverband Internationaler Express- und Kurierdienste eV και η UPS Europe SA φέρουν τα σχετικά με την αναίρεση δικαστικά τους έξοδα.
- 4) Η Deutsche Post AG, ο Bundesverband Internationaler Express- und Kurierdienste eV και η UPS Europe SA φέρουν τα σχετικά με τις ανταναιρέσεις δικαστικά τους έξοδα.
- 5) Καταδικάζει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά της έξοδα.

(¹) ΕΕ C 301 της 22.11.2008.